

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3800

гр. София, 03.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 03.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **11200** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с основание чл.1 от ЗОДОВ от „ГАЛЕРИЯ 2020“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу СДВР – МВР с цена на иска 56 426,66 лв.

Претендира се сумата в размер на 52 000,00лв. – пропуснати ползи от неполучена сума, договорена за покупко-продажба на МПС от 10.08.2021г., вследствие на незаконосъобразно бездействие и незаконосъобразно действие от страна на началника на 03 РУ-СДВР. Твърдението е, че началникът не е изпълнил вменените му задължения с разпоредбата на чл.84, ал.9 ЗМВР и незаконосъобразно е върнал процесното МПС на италианските власти, поради което за ищеца са настъпили имуществени вреди вследствие нереализирана печалба. Претендират се имуществени вреди в размер на 2 000,00лв., представляващи платен адвокатски хонорар по договор за защита и правно съдействие от 19.08.2021г. за процесуално представителство пред държавните органи във връзка с иззетия автомобил както и мораторна лихва в размер на 2 426,66лв., считано от 28.06.2022г. до подаване на исковата молба.

В проведеното съдебно заседание на 21.03.2023г. съдът остави без движение исковата молба, като в изпълнение на указанията ищеца представи молба, с която заявява оспорване на незаконосъобразни действия и бездействия на ответната администрация, изразяващи се във връщането на процесния автомобил на италианските власти(действие) и невръщане на автомобила на лицето, което го е предало(бездействие), от които са причинени претендираните вреди. Оспорва и заповедта на началника на 03 РУ – СДВР, въз основа на която са извършени действията/бездействията.

Становището на ответната страна е изразено в молба, в която твърди, че по делото е представена заповед № 227з-211/09.04.2022г., издадена от началника на 03 РУ-СДВР. Също така твърди, че на 28.06.2022г. ищецът е подал заявление за връщане на процесния автомобил, като с писмо от 03.08.2022г. по вх.№ на молба

227000-9012/2022г. началникът прави отказ да бъде върнат автомобила на предалия го с протокол за доброволно предаване ищец. Отказът, който е индивидуален административен акт не е оспорен, което се признава от ищеца. Поради това е недопустимо да се иска от ищеца действията/бездействията, обективирани в отказа.

При действието на чл. 204, ал. 1 АПК е безспорно, че абсолютна положителна процесуална предпоставка за правото на иск за вреди от незаконосъобразни административни актове е вредоносният акт да е отменен и това е задължителна предпоставка за допустимост на иска. Изключения са общият процес по чл. 204, ал. 2 АПК при предявяване на иска едновременно с оспорването на административния акт; заявяването на притежание за обезщетение за вреди от нищожен или оттеглен акт (чл. 204, ал. 3 АПК) и за вреди от незаконосъобразни действия или бездействия на администрацията (чл. 204, ал. 4 АПК). Преценката за процесуалната допустимост на иска изисква установяване кой в действителност е незаконосъобразният акт, действие или бездействие, довел до настъпване на вреди в патримониума на ищеца.

Искът за вреди от незаконна административна дейност може да се предяви след окончателното приключване на административното производство, ако реално има настъпили вреди в резултат на отложеното решаване на въпроса поради постановените при разглеждането на преписката незаконни актове. Макар законът (чл. 204, ал. 1 АПК) да не е формулирал по този начин условието за допустимост на исковите претенции, правилото следва да се изведе при тълкуване на разпоредбите, които характеризират отделните фази на административния процес.

В конкретния случай се твърди, че началникът не е изпълнил вменените му задължения с разпоредбата на чл.84, ал.9 ЗМВР и незаконосъобразно е върнал процесното МПС на италианските власти, и не го върнал на ищеца. Съгласно цитираната разпоредба, ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, не постъпи искане за връщане, вещта се връща на лицето, от което е приета или иззета, в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6. Т.е. началника на 03 РУ издава заповед, която е индивидуален административен акт.

Не е спорно, че ищецът на 28.06.2022г. е подал заявление за връщане на процесния автомобил, като с писмо от 03.08.2022г. началникът на съответното РУ прави отказ да бъде върнат автомобила на предалия го с протокол за доброволно предаване ищец и този отказ не е бил оспорен от ищеца.

Също така не е спорно, че е издадена заповед № 227з-211/09.04.2022г., от началника на 03 РУ-СДВР относно организацията и връщането на лекия автомобил, която също не е оспорена от ищеца.

Съдът намира, че в случая не е налице фактическо бездействие /действие на административния орган, предпоставящо правото да се претендира обезщетение по реда на чл.204, ал.4 АПК, вр. с чл.1, ал.2 ЗОДОВ, доколкото тези действия/бездействия произтичат и са последица на индивидуален административен акт, който не е оспорен от ищеца.

Незаконосъобразно действие по смисъла чл.1, ал.1 от ЗОДОВ не може да бъде юридическо или правно действие, защото незаконосъобразното правно действие е незаконосъобразен юридически акт, който или е незаконосъобразен административен акт и в този случай отговорността пак ще бъде по чл.1 ,ал.1 от ЗОДОВ, но не за вреди от незаконосъобразни действия, а ще бъде за вреди от незаконосъобразен акт. Същото се отнася и за незаконосъобразното бездействие на административен орган. Ако то се състои от фактическа страна в непроизнасяне в съответния срок по чл.57

АПК по искане да се издаде ненормативен административен акт, това бездействие по дефиницията на чл.58,ал.1 и ал.4 от АПК е приравнено на административен акт-мълчалив отказ или мълчаливо съгласие. Мълчаливият отказ на администрацията, казва ВКС в мотивите към т.4 на ТР № 3/22.04.2004 г., не е фактическо действие, а юридически акт, който ако бъде отменен, обосновава обезщетение от незаконен акт на органа на администрацията. Молбата на ищеца за връщане на автомобила не е била удовлетворена от съответния административен орган, който отказ не е бил обжалван. Липсата на фактическо действие/бездействие на административен орган, чиято незаконосъобразност да бъде установена в производството по чл.204 АПК, както и неприключилото административно производство по оспорване на административен акт(продесната заповед), от който се претендират настъпили вреди, прави исковата молба недопустима, което предпоставя връщането ѝ и прекратяване на производството по делото по арг. от чл.130, вр. с чл. 144 АПК.
Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕКРАТЯВА производството по делото поради недопустимост на исковата претенция.

ВРЪЩА исковата молба с основание чл.1 от ЗОДОВ от „ГАЛЕРИЯ 2020“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу СДВР – МВР с цена на иска 56 426,66 лв.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-мо дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: